

Õpetaja Henri Sillaste:

“Ülikooli kõrvalt on aega õpetaja olla ja miks mitte siis seda ametit proovida. Olen väga rahul, et pikalt mõtlemata otsuse vastu võtsin.”

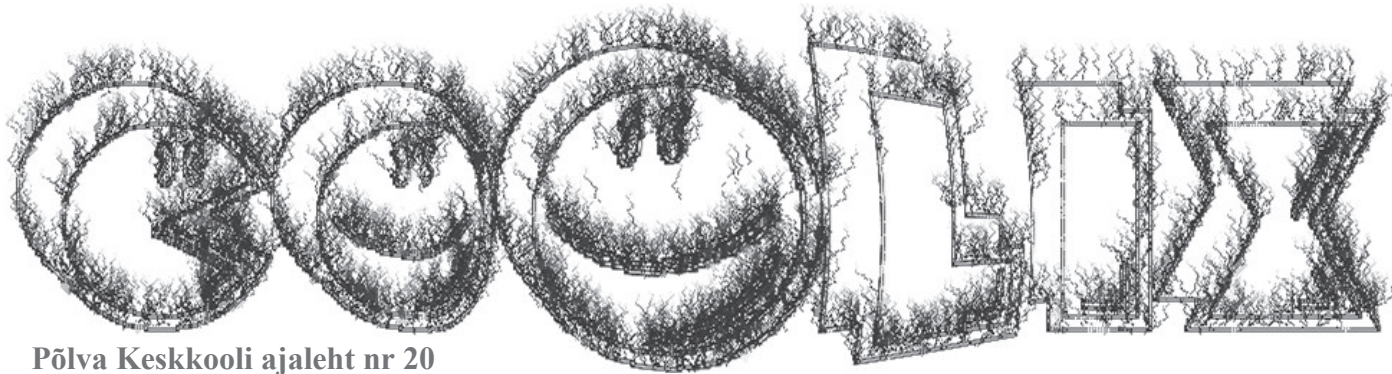
Loe lk 6

Õpilasfirma Kuuvalgus:

“Kliendiga suhtlemine, oma kauba pidev tutvustamine ja müügitehinguni jõudmine on päris väsitav.”

Loe lk 4

Põlva Keskkooli ajaleht nr 20
Detsember 2010

Hind 5 kr / 0,32 €

Armas lugeja!

Tänases lehes on põgus pilguheit esimese poolaasta sündmustele, sest tegelikkuses toimub koolis igal päeval midagi erilist.

Siinkohal edastan taas meediaringi nimel üleskutse õpilastele, klassijuhatajatele ning aineõpetajatele - teeme senisest rohkem koostööd! Jagage kogemusi ja muljeid põnevatest klassiüritustest või väljasõitudest, teatrielamustest, võistlustest, viktoriinidest või avaldage lihtsalt arvamust. Kui kaastöö viimine huvijuhli juurde on tülikas, võib selle saata aadressil eve@polvakoit.ee

Aitäh selle numbriga kaasautoritele ning kõikidele toredaid jõulupühi ning elamusterohket uut aastat!

Eve Salundi,
meediaringi juhendaja

*Vaatad Sa taevasse,
tähti seal näed -
tähti, mis õnne Sul toovad.
Langeb üks jõulutäht,
paned kokku Sa käed,
õnnele, rõõmule loodad...
Kuu nii kaunis ja kumav,
unele suigutab Sind,
unele soovide unelma taevas.
Õõ aga võlude kumas
hoiab ja kõigutab Sind,
kõigutab imede laevas.*

Jõulutervitus 2010

Peagi on käes aasta oodatum ja kauneim aeg - jõulupühad. Jõuluajaga lõpetame aasta ja alustame uut. Iga uus algus aga tähendab ootust. Me ootame midagi head ja ilusat, ootame, et uuel aastal meie unistused täituksid, et meie ettevõtmised läheksid korda, ootame ilusat ja rahulikku jõuluaega, mis teeb kõiki kuidagi härdameelseks. Lapsed ootavad muidugi üle kõige jõuluvana

oma kingikotiga. Kingitus on aga see, mis peaks igähele rõõmu valmistama. Lapsed oskavad kingituse puhul kõige siiramalt rõõmu tunda.

Pea igal inimesel on omad mälestused jõuludest, mis tihti seostuvad just kodu ja perega.

Vastastikuseks rõõmuvalmistamiseks ei tarvitse palju vaja olla. Selleks võib olla hea sõna, millegi halvasti öeldu andekspalumine, abikäe ulatamine sellele, kes on su lähedal... Kes otsib, see leiab ikka võimaluse teisele head teha. Olgu siis meilgi jõulude ajal sellest rõõmu.

Andku jõululaps meie südamesse rahu ja soojust jõuluajaks, aastavahetuseks ja kogu uueks aastaks. Osakem rõõmu tunda sellest, mis meil on ja millega võime teisi rõõmsaks teha.

Kaunist jõuluaega ja head uut aastat!

Direktor Arvo Sarapuu

Kati Kirikal: lumi on maas, päkapikud luuravad...

Alles see oli, kui septembris kooliteed alustasime. Sel aastal oli minul juba poole julgem 1. septembril kooli uksest sisse astuda. Teadsin, kuhu minna, ja nägin palju tuttavaid naerata- vaid nägusid.

See, et suvest sügis sai, ei heidutanud mind eriti. Mõtted olid kogutud ja tegutsemise soov suur. Esimeseks suuremaks ülesandeks õppeaasta alguses oli huvi- ja aineriingide kokkupanemine ja nende töölesaamine. Sel aastal on meil koolis 24 huvi- ja 7 aineriingi.

Ringide kohta saab infot ringijuhendajatelt ja minult. Kõik ringid on üleval ka kooli kodulehel. Kui keegi ei ole en-

dale veel sobivat ringi leidnud, siis soovitan uurida ja vaadata ning uuest aastast kindlasti mõnega neist.

Koolis on toimunud esimesel poolaastal mitmeid ühisüritusi. Minul isiklikult on eredalt meeles õpetajate päev, sügislaul, raamatukogus toimunud üritused: «1. klass lugejaks», kadripäeval peetud karneval, väga meeldib mulle igal kuul toimuv viktoriinisari «Kes? Mis? Millal?». Katsun võimalusel alati kohal olla, sest nii saab ka ise uusi teadmisi ja näha, kuidas võistkonnad oma ajusid ragistavad.

Ka koolist väljas oleme käinud. Kooliväljast üritustest

meeldis mulle kõige enam Põlva Kultuuri- ja Huvikeskuses toimunud noortekonverents «Loovuse jõud», kus mööda «Valikute tänavat» jalutades oli võimalus tutvuda edasiõppimisvõimalustega, samuti olid kohal noorteühendused.

Suures saalis sai kuulata põnevaid loenguid. Väga kaasa- haarava ettekandega esines Marju Lauristin. Päeva edenedes oli kõigil võimalus osaleda töötubades ning panna end proovile tantsu, teatri, muusika või kunsti töötoas. Oli igati positiivne päev.

Koolis töötades tundub mulle (nagu ka eelmisel aastal), et kõige kiirem kuu on detsem-

ber. Koolis on hästi palju sa- gimist, sest ees ootavad ju jõulupeod. Neid on meil sel aastal lausa kolm. Aulast ja klassi- dest kostub pidevalt laulu ja tantsu, sest kõik valmistuvad pidudeks. Ka mina.

Tulgu siis jõulud valged ja pehme lumega, aga mitte nii paksuga, et jõuluvana lume- vangi jääks.

Nautigem jõuluaega ja püüd- kem kogu selle sagimise keskel leida ka aega endale ja oma lähedastele, et korra- ks maha istuda, kakaod juua ja piparkooke krõbistada.

Kati Kirikal,
huvijuht

Jõuluvana pöördumine: armas Põlva Keskkooli pere

Mul on teile erakordne võima- lus edastada intervjuu jõuluvana- naga. Nagu te kõik kindlasti teate, on tal praegu käed tööd täis ja intervjuud on sel ajal haruldased. Minagi sain selle intervjuu täiesti juhuslikult, mida nimetaks isegi jõulueel- seks imeks.

Paar nädalat tagasi pärast väsitavat tööpäeva koju jõudes panin kakaosoojenema, kuid keegi koputas mu uksele. Arvasin, et keegi otsib varju tormi eest. Kiirustasin ust avama, lumetormis eraldasid mu silmad vaid suut kogu. Hoolimata sellest kutsusin koputanu viisakalt sisse ja see kogu oli ei keegi muu kui jõuluvana. Palusin tal istuda kamina äärde ja pakkusin valminud kakaod väikesete vahukommidega.

Jõuluvana oli äärmiselt lahke, lubas ennast isegi sinatada. Ma küsisin kõik mind vaevanud küsimused korraga, väga kiiresti ära, ise imestades, et taadile kõik meelde jäi.

«Millega sa suvel tegeled, et jõuluajal nii kraps ja toimekas oled? Kes sind peale päkapik- kude veel aitavad? Päkapikke on nii palju, kas sul on kõikide nimed peas? Kas sa päkkasid sassi ka ajad? Kõik on kindlasti huvitatud, kui mitu tundi õppäevas tööd teete?»

Jõulutaat muheles, arvatavasti minu tohutu kiirustamise peale ning hakkas kõnelema.

«Nii nagu kõik teised jõulu- vanad, päkapikud ja ka inimesed, puhkan minagi. Ainult, et meie puhkamine on teistmoodi, me peame alati silma peal hoidma headadel ja halbadel lastel, muidu jõulu ajal läheks meil veel kiiremaks kui on.

Päkapikud on minu põhili- sed abilised, aga mind aitab, kui vaja, kogu Päkapikula rahvas, mille eest tänulik olen.

Päkkasid on tõesti palju, nende

nimed on praeguseks peas ja sassi ma neid enam ei aja. Alguses oli küll segadust: päka- pikk Jutast sai päkapikk Juhan, päkapikk Tuulist sai põhjapõ- der Tauri.

Neid eksimusi oli kohutavalt palju, aga kõik on mulle andeks antud ja nüüd on asi lahe- nenud.

Kindlad töötunnid meil puuduvad. Meie töökorraldus on selline, et võtame hommi- kul mingi eesmärgi ja tööpäev lõpeb siis, kui plaanitu on täide viidud. Näiteks täna oli laste

kirjade lugemine.»

Alustasin uute küsimuste la- viiniga. «Kas sa loed laste kir- jad kõik ise läbi või usaldad enda abilisi? Mida lapsed 50 aastat tagasi soovisid ja mida nüüd? Sa kuuled iga jõulu ajal nii palju luuletusi, kas sul on endale välja kujunenud lem- mik? Kuidas on lood halbade lastega ja kui tihti oled sa pi- danud vitsa näitama?»

Jõutaat rüüpas kakaod ja rää- kis: «Ma ei loe kõiki kirju ise, selleks ei oleks lihtsalt aega. Usaldan päkapikke täielikult. Ma kuulen igasuguseid ilusaid jõululuuletusi, paljud toovad pi- saragi silma ning nende vahel on raske välja valida lemmikut. Halbu lapsi on iga aastaga vä- hem ja vitsa olen pidanud and- ma ainult paar korda.

Torm akna taga hakkas vai- buma ning lõpetasin jõuluvana küsimustega pommitamise. Kakaod lõpuni juues sain veel lobisemise käigus teada, et Põlvamaale kindlasti, ehk ka keskkooli, tuleb jõulutaat ise kingipakke jagama.

Olge siis usinad pingutama, et hinded korras oleksid ning õppige luuletusi ja tants, et jõulumeest igati rõõmustada.

Päkapikk Nancy,
reporter

Õpetajad muutusid õpetajate päeval metsloomadeks

Kuna Põlva Keskkooli tuntutakse ka metsakoolina, pidid sel aastal õpetajad riietuma metsloomadeks. Ülejäänul koolipelel oli seejuures samuti huvitav, sest iga päev ei näe koolis hüppavaid jäneseid, luusivaid rebaseid või mõmisevaid karusid.

Koolipäev ei olnud uutele koolielanikele kerge - nad pidid lahendama teste, mille tulemusel selgitati välja targim loomake. Metsakooli targima asuka tiitli sai Aigi Sikkal.

Seejärel õppis loomapere huvijuhi eestvedamisel tantsima. Kui käpad olid villi tantsitud, pidid karvased ja sulelised poeedi rolli astuma ja nii mõeldigi abitrentidest luuletusi. Read paberile kirja pandud, asuti lahendama müsteeriumit. Müsteerium ise oli selline: «Romeo läks poodi. Ta tõi poest süüa ja kui ta tagasi tuli, oli aken poikvel ja Julia põrandal maas ning klaasikilud ja vesi tema ümber... Mis juhtus Juliaga?» Pika ajudera-gistamise järel leiti lõpuks ka küsimusele vastus: «Tuul ajas aknal olnud akvaariumi maha ning Julia oli akvaariumikala.»

Koolipäeva lõpus autasustati tublimaid ning seejärel pugesid loomad oma urgu, et väsitavast koolipäevast puhata.

Arvamusi õpetajaks olemisest:

Ivo Vals: «Õpetajate päev on igal aastal tore ettevõtmine. Päriselus ma ise õpetaja ei tahaks olla, aga kui peaksin, siis õpetaksin vaid sellist ainet, kus pole erilisi piire. Tegemist võiks olla mõne loova ainega, kus on võimalik nii-öelda improviseerida.

Ise loodan, et õpilased olid minuga rahul. Kui nad koolimajas, trennis või kuskil mind näevad, siis tervitavad ja küsivad, et kunas ma jälle tundi andma tulen. Mina jäin õpilastega rahule, kes meist pole siis laps olnud! Arvan, et õpetajate päev arendab igati meeskonnatööoskust. Selle päeva jooksul suheldakse paljude erinevate klasside õpilastega, kelle-

Õpetajate selle päeva looming:

TIIT-TIIT, KOJU SIIT!
KUI EI ÕPI, KOOLIS EI SAA VIIT!
KUULE, ENE KLADE, ÄRA OLE KADE!
TRIIN, TRIIN, KAS SUL KOOLIS OLLA
PIIN?

KES SIIN SEISAB NAGU TIKK?
EI-EI, SEE ON KRISTEN-MIKK.
MIKS MEIL TIHTI PUUDUB HIIR?
KAS MARILIN KASSI KARDAB SIIN?
MATI, MATI, UNEMATI, KUS ON SINU
UNEKATI?
SEE EI OLE MINGI ARGUS,
KUI SA OLED ULJAS MARGUS.

KAUNIS NOORMEES KÄHRI EERI
TUNNIS TÄHTI KOKKU VEERIB.
KÜLL SEAL TEHTI PIU JA PAU,
SEE ON MEIE SIGRID - VAU!
KALLID, MARIANN JA KAISA, TE EI OLE
ÜLDSE LAISAD.

HENRID (2) RUUDUS, KUMB TEIST
PUUDUS?
AGNES GABRIELISSE EI ARMUND,
TEMA VAATAB HOOPIS TARMOT!
MAIUKENE, ARMAS MAIU,
KÜPSETA MEIL TÄNA SAIU!

ga tavapärasel koolipäeval otseselt kokku ei puututa.»

Kadri Aia: «Mulle meeldis väga olla 2. klassi õpetaja. Lapsed olid küll algul väga vaiksed, kuid hiljem harjusid ära ja muutusid kohati ka ülemeelikuks. Kindlasti oleksin veel asendusõpetaja, aga ikka algklassiõpetaja, kuna väiksemate lastega on toredam koos töötada ja nad võtavad asja

tõsisemalt. Lapsed olid toredad, loodan et nad jäid rahule ka minuga.»

Keili Arras: «Mulle meeldis õpetajate päev väga, sest see andis mulle ja arvan, et ka teistele õpilastele uusi kogemusi. Ma tahaksin järgmisel õpetajate päeval veel õpetaja olla, sest see amet ja lastega tegelemine sobib mulle. Õpetajaks oleksin algklassidele, sest

esimeses kooliastmes on õpilased vahetumad ja julgemad. Jäin ka 4.b klassiga väga rahule ning loodan, et tunne on vastastikune. Selle klassi õpilased olid väga rõõmsameelsed ja hommikuringis rääkisid mulle toredaid jutte. Nende klassijuhataja oli samuti rõõmsameelne ning mulle meeldis temaga koostööd teha.»

Sigrid Pau

Riho Plato, Sigrid Salomon ja Ivo Vals õpilasfirmast Kuuvalgus.

Õpilasfirma Kuuvalgus Pärnus ÕF laadal

3.-4. detsembril peeti Pärnus Port Arturi kaubanduskeskuses üheksandat korda õpilasfirmade laata «Pärnumaa jõulud 2010». Laadal osales 41 õpilasfirmat üle Eesti.

Pärnus toimuv õpilasfirmade kokkusaamine on nagu mess, mille oluline osa osalejatele on kauplemisele eelneval päeval toimuv seminar-koolitus. Seekord kuulsid õpilasfirmade laadast osavõtjad Tartu ülikooli Pärnu kolledžis,

kuidas ja kuhu investeerida.

Aktiivne kauplemine algas laupäeva hommikul ja kestis 15.30-ni. Õpilaste hinnangul on kliendiga suhtlemine, oma kauba pidev tutvustamine ja müügitehinguni jõudmine päris väsitav.

17-liikmeline žürii hindas müügikoha kujundust, parimat toodet või teenust, suurimat läbimüüki ning ka toote uudsust. Meie kooli ÕF Kuuvalgus viis laadale õlilambid. Toodetekitas laadale eluvust ja huvi, sest kasutatud on vanu lam-

bipirne ning alusena puidujääke.

Õpilasfirmasse kuuluvad Sigrid Salomon 9. klassist, Ivo Vals 11.a ja Riho Plato 11.b klassist.

Omapärane toode ja tubli müügitöö tõid õpilasfirmale Kuuvalgus aukirjad «Parima toote» ja laada «Suurima läbimüügi» eest.

Kai Tamm,
õpetaja

Hetk HMT avamiselt.

Kogu klassiga Strasbourgi Euroscolale

Euroscola on Euroopa Parlamendi noorteprogramm, mis on mõeldud gümnaasiumite ning kutseõppeasutuste õpilastele. Euroscola päeva käigus saab umbes 500 erinevatest Euroopa riikidest pärit õpilast «mängida» läbi ühe päeva Euroopa Parlamendi istungitesaalis Strasbourgis. (<http://www.europarl.eu/view/et/Noortele/Euroscola.html>)

Et pääseda Eestist Euroscolale, tuli välja mõelda, teostada ja kajastada üks projekt vabatahtlikkuse alusel. 11.a klass koos klassijuhatajaga tuli mõttele korrastada, remontida ja sisustada koolimajas üks tühja-tühja ruum. Loomulikult peeti kõigepealt nõu huvijuhi ja direktoriga, kes olid asjaga päri. Ruumi nimetuseks sai «Heade mõtete tuba» (HMT).

See helesinine heade mõtete ruum peab meie koolis saama toredate kohtumiste ja huvitavate ürituste läbiviimise ruumiks. Pärast HMT avamist 1. novembril on siin juba toimunud erinevate ringide tunde, kohtumisi, jutuajamisi ja koosolekuid. HMT-s läbiviidava aja saab broneerida ükskõik millise õpetaja kaudu S-kettal nagu arvuti- või video-

klassi. Ruum on kujundatud miniklassiks, kus riulitel on palju huvitavaid materjale, mida saab kohapeal lugeda: on erinevaid ajakirju, Euroopa- ja seksuaalkasvatusteemalisi trükiseid. Ruumis on ka heade mõtete raamat, kuhu iga külastaja saab kirjutada häid mõtteid ja soove. Laudadel olevatel paberkatetel on võimalus lugeda tsitaate mõtete ja mõtlemise kohta.

11.a klassi õpilaste, klassijuhataja ja suure abimehe Hanno ennastsalgav tegevus selle projekti raames on kajastatud päevade kaupa blogis: www.hmt2010.wordpress.com, kust saab kõigest pikemalt lugeda ja ka vaadata fotosid.

Meie rõõm oli suur, kui saime teada, et meie projekt osutus Euroscola vääriliseks. Ootame momendil kinnitust Strasbourgist, kas meie reisi ajaks saab 19. mai 2011...

Oleme tänulikud direktorile, huvijuhile, töömehele ja kõikidele õpetajatele, kes lubasid oma klassidest liigseid koolipinke ja toole HMT-sse tuua ja kes meie tegemisi siiralt toetasid.

Lõpetuseks sobiks ehk mõtteavaldus

David R. Hamiltoni raamatust «Mõte on see, mis loeb»: «Iga meie mõte, emotsioon, idee ja unistus annab oma panuse inimkonna maastikku. Üheskoos teeme maailma selliseks, nagu see on. Asjade suures plaanis ei ole mitte keegi rohkem või vähem tähtis, on ainult erinevate rollidega inimesed. Igaühe kohalolek siin planeedil lisab midagi kollektiivsesse teadvusse. Igaüks on tähtis.»

Kõige olulisem selle projekti teostamisel oli meie jaoks, et kõik klassi õpilased andsid suure panuse ühisesse ettevõtmisse. Ühtsuses peitub ju edasi- viiv jõud!

Isse oleme uhked oma eduka tegutsemise üle ja kindlasti jääb see meile üheks meie kooliaja meeldivamaks sündmuseks! Ja HMT-tegemised lähivad aina edasi.

Seega oleme kogu klassiga avatud kõigile headele ideedele ja ettepanekutele HMT-s toimuvaks.

Aimi Jõesalu,
11.a klassijuhataja

Henri Sillaste: tore koolipäev on heade hinnetega

Kas otsus saada õpetajaks tuli kergelt?

Otsus tuli suhteliselt kergelt. Ülikooli kõrvalt on aega õpetaja olla ja miks mitte siis seda ametit proovida. Ning hetkel olen väga rahul, et pikalt mõtlemata võtsin otsuse vastu.

Kelleks väikseks tahtsite saada?

Täpselt ei meenu, aga kindlasti õpetajaamet see polnud.

Missuguseid omadusi õpetaja ise kooliajal hindasite?

Eks kõigil õpetajatel oli mingi hea omadus. Minule kindlasti sobisid õpetajad, kes oskasid õpetatava aine lihtsasti selgeks teha.

On teil mõni õpetaja eeskujuks?

Õeldakse: «Jää alati iseen-daks!» ning õpetajate osas mul eeskuju puudub.

Milised on olnud naljakamad olukorrad tundides?

2. ja 3. klassiga juhtub pidevalt mõni naljakas situatsioon, ent hetkel selline väga värvikas moment tunnist ei meenu.

Iseloomustage tänapäeva lapsi.

Raske iseloomustada, eks kõigil ole erinevad iseloomuomadused.

Kas mõne õpilasega on ette tulnud ka probleeme?

Mõni aeg tagasi oli väike insident, aga klassijuhatajaga sai sellest räägitud ning probleem ka lahendatud - hetkel on iga-tahes kõik kontrolli all.

Teie vaba aeg?

Et koolis on mul nädalas vaid neli tundi, jääb vaba aega piisavalt.

Muidu kulus mul palju aega käsipallile, aga nüüd, traumajärgselt kulub palju aega taastusravile. Vahel võtame sõpradega ka midagi ette.

Mida arvate e-koolist?

Minul puudub kriitika, sest kasutan seda vaid enda vajalike toimingute jaoks. Ning minu jaoks on see üsna lihtne süsteem.

Missugune on tore koolipäev?

Tore koolipäev on siis, kui saad palju häid hindeid.

Teie lemmikraamat?

Lemmik kui selline puudub. Aga üks põnevamaid, mida senini lugenud olen, on «Vahva sõdur Švejki juhtumised maailmasõja päevil».

Mitu raamatut loete aastast?

Täpselt ei oska öelda, kümme või natukene rohkem.

Kas ajalehti loete internetist või eelistate paberväljaannet?

Oleneb situatsioonist, aga üldjuhul loen ajalehti ikka internetist.

Millisena näete kooli ja ennast 25 aasta pärast?

Puudub ettekujutamisevõime, seega ei oska öelda, milline võiks kool 25 aasta pärast olla. Ja ise elan ikka Eestis, kuhu mul ikka minna on.

Küsis **Sigrid Pau**

Kas eelistada raamatuid või arvuteid?

Tänapäeval kasutatakse aina rohkem arvutit. Raamatuid loetakse vähem. Minule meeldib rohkem arvuti, sest seal teed paar klõpsu ja info ongi käes. Raamatus pead sirvima ja otsima, enne kui õige koha leiad. Kasutan arvutit tihti ajaviiteks ja meelelahutuseks. Kuid ka siis, kui õppimise jaoks on vaja infot otsida - seal leiab vajaliku kiiresti üles.

Ka minu ema ja isa kasutavad arvutit. Vanaema ütleb, et tema ei saa midagi arvutist aru.

Raamatuid loen mina enne magamajäämist. Mulle meeldivad seiklusjutud, sest seal on palju huvitavat. Raamatut on hea kuhugi kaasa võtta, sest see on väike: paned kotti ja saad seda kõikjal lugeda. Arvutiga see aga nii lihtne pole, sest arvuti on suur ja võtab palju ruumi. Kokkuvõttes meeldib mulle arvuti rohkem, kuid ka raamatud peaks alles jääma.

Mattias Käärrik

Vanemad inimesed veel loevad, aga lapsed veedavad oma vaba aja arvutis olles. Näiteks võõrsõnu, mida ei teata, otsitakse arvutist ja muud infot ka. Mis juhtuks, kui arvutit poleks? Seda ei oska ettegi kujutada. Arvutil on palju häid külgi: saab kiiresti infot otsida, sõpradega suhelda, meelt lahutada ja aega viita. Arvan, et raamatud

on palju paremad. Raamat ei jookse kokku, raamatut ei pea käima vajutama, raamat on targem, seda ei saa kergelt katki teha ja raamat on palju kallim kui arvuti. Raamatul on ka halbu külgi.

Paljudel inimestel ei pruugi õiget raamatut alati käepärast olla, mõnikord ei leia infot kohe üles, kui palju loed, siis kahjustab raamat ka silmi ja raamatud on kallid. Minu lemmikraamatud on «Saladuslik päevik», «Sanna ja salakütid», «Ernesto küülikud». Minu vanemad ja õde ja vend armastavad ka päris palju lugeda. Emale meeldivad romaanid, isale seiklusraamatud, vend, õde ja mina loeme kõike.

Kelly Mattus

Meie esivanemad lugesid palju, sest siis teisi infoallikaid polnud. Minule meeldivad seiklusjutud, aga loen raamatuid alles siis, kui mul midagi teha pole. Mul on kodu palju raamatuid. Seal on uusi ja väga vanu. Õhtuti olen alati arvutis, mängin mängu ja surfan internetis. Näiteks arvutil juttu kirjutada on palju kergem, kui seda käsitsi teha. Arvutil võib aga mõne näpuliigutusega jutt kaduda, käsitsi kirjutades seda ei juhtu. Raamatuta ja arvutita oleks maailm igav.

Siim Helmoja

Raamatutega tuleb sõbraks saada juba lapsena. Minule meeldib lugeda, kuid mu vend on täielik vastand. Tema ei võta eales raamatut kätte ega taha sellest midagi kuulda. Mina otsin infot esmalt alati raamatutest ja kui sealt ei leia, otsin internetist. Mina ei oskagi võrrelda, kumb on parem, kas arvuti või raamatud.

Arvuti näiteks rikub silmi, info pole seal alati tõene, toimub ka küberkuritegevust. Arvutit kiusavad veel viirused, mis tahavad pahandust. Arvutist võib tekkida sõltuvus ning arvutid on ka kallid.

Headeks külgedeks on see, et saab info kiiresti kätte, saab suhelda ning meelelahutust on ka seal.

Raamatus on alati info tõene, raamat ei riku silmi, on olemas ka raamatuid, mis harivad. Raamatut saab kõikjale kaasa võtta - voodisse, telki, matkama, sõbra juurde, kooli. Kui minul on igav või olen kurb, siis hakkam lugema.

Niimoodi lähen ma raamatu sisse ega märka, kuidas aeg lendab. Arvan, et nii arvuti kui raamatud jäävad ka tulevikus tähtsaks.

Helle Leis

Meie kooli näiteringi tegemistest ja plaanidest

Mina käin kooli näiteringis ja praegu teeme näidendit tänapäeva Punamütsikesest. Mina olen selles näidendis hunt.

Näiteringi juhendav õpetaja Marika Lass teeb seda tööd meie koolis kolmandat aastat ning tema juhendamisel on lavale jõudnud kokku umbes viisteist etendust.

Kuidas on näiteringi juhendaja olla, uurisin. «Väga tore on siis, kui tuleb hea idee, mida lavastada ja lapsed võtavad tüki

omaks ning teevad seda rõõmuga. Paraku on häid näidenditekste väga vähe ja olemasolevad tuleb vastavalt võimalustele või vajadusele ümber teha. Vahel tuleb ka õpilastel endil väga häid mõtteid, kuidas midagi teha. See koostegemise rõõm ongi kõige suurem,» rääkis juhendaja.

Edasistest plaanidest avalikustas õpetaja, et kui praegu õpitav Punamütsikesse lugu jõulupeol esitatud saab, hakkame uut õppima, mis mahub ka kevadpeo kavva.

Nii mina kui näiteringi õpetaja oleme üksmeelel, et lapsed, kes on näiteringi aasta algusest paigale jäänud, käivad koos rõõmuga. Ka on igal aastal olnud õpilasi, kes ringiga liitunud õppeaasta jooksul. Siis on õpetaja neilegi rolle välja mõelnud. Soovitan kõigil, kel vähegi tahtmist enda näitlemisoskust proovile panna, meiega ühineda, sest ausõna - meil on lõbus.

Kristjan Sillaste

Robert Lätt: minu üle ei nuriseta

Robert teeb kõike hingega ja pühendunult. Järgnevalt intervjuu kooli ühe erilise noorega.

Kui kaua oled pimelauatennisega tegelema?

Mängin pimelauatennist (inglise keeles *showdown*) praegu kolmandat aastat.

Kuidas alustasid?

Tartu Emajõe Kooli õpetaja soovitas mu emale, et ma seda prooviks. Algul ma eriti ei tahtnud, aga siiski läksin trenni ja nüüd on see vaata et mu lemmikspordiala.

Harjutamine teeb meistriks?

Asjad muutusid palju paremuse suunas, kui tellisime ka koju mängulaua. Siis mängisin kõigi oma pereliikmetega. Teise aasta jooksul muutusin järk-järgult paremaks ja selle tipuks võitsin Tartu Emajõe Kooli esimese võistkonnaga võistkondlikel Eesti meistrivõistlustel hõbemedali. Sellest aga veel tähtsam asjaolu oli see, et üks kohtunik, kes meie tiimimänge vilistas, küsis mult otse, et kas tahan minna Euroopa Meistrivõistlustele.

Võtsid pakkumise vastu?

Muidugi võtsin pakkumise vastu. Umbes kuu aega pärast seda tegin esimese käigu Tallinna, kus harjutavad absoluutsed Eesti tipud (ja kellest üks oli 2009. a Euroopa neljas reket). Tookord jäin neile selgelt alla, aga mõistsin, et tuleb edasi üritada.

Kaks kuud hiljem läksin Tallinna treeninglaagrisse, kus tegime neli päeva (päevas umbes 3-4 tundi) trenni. Sain treeninglaagri lõpuks tõsise alavormi.

Viis päeva pärast laagri lõppu sõitsime kolme mängijaga (koos minuga) Rootsi EM-ile. Minu alagrupp polnud lihtne, omad võimalused olid, aga kogenematus tõttu jäin alagrupis viimaseks ja maandusin seega gruppi, kus jagati kohad 25-30-ni. Seal sain viiest mängust neli võitu ja kokkuvõttes 26. koha.

Hooaja põhieesmärgiks olid Eesti individuaalsed meistrivõistlused, mis toimusid 9.-10. oktoobril Tallinnas.

Kui tihe oli konkurents?

Konkurents oli väga tihe, absoluutselt

kogu Eesti paremik oli kohal (erinevalt 2009. aastast). Enne mängu, kogunemise ajal ehmun sin ka ise veidi ära, et kõik no jumala tundmatud näod, ei tea, kuidas keegi mängib ja mis stiili armastab, aga siis mõtlesin, et ega nemad ka minu kohta midagi ju ei tea. Avapäeval sain kuuest mängust neli võitu, üks neist tegelikult palju nõrgema vastase vastu ülinapp (otsustavas kolmandas setis olin 7:10 taga, sett kestab 11-ne punktini). Üks kaotus tuli mu arvatavalt põhikonkurendilt pronksile ja teine Eesti antudhetke teise reketi vastu. Esimest ma kahetsen, sest jäin otsustavas setis alla 9:11.

Teine päev algas seisult, kus mind ohustasid selja tagant Viktor ja Sergei. Minul oli ees kaks mängu - esimene Sergei ja teine Eesti esireketi Alisheriga. Viktoril olid aga ees tagaotsa mängijad. Sergei õnnestus kolmes setis siiski ära võita. Teises mängus Alisheriga võitsin esimese seti 11:6, kaotasin teise 2:11 ja otsustava kaotasin 10:12. Võistluste viimane mäng toimus Viktori ja tolle ajani võiduta mänginud mängija vahel. Olin juba mõttes leppinud sellega, et jään neljandaks, sest ei uskunud, et Viktor selle mängu kaotab. Aga ta kaotas ning nii oli minul 19, temal 17 punkti ja pronks minu kaelas!

Mis on mängu juures kõige raskem?

Mängu juures on kõige raskem leida vastase nõrgad kohad. Euroopas mängides läheb see järjest raskemaks. Kui konkreetseid nõrku kohti ei avasta, tuleb lihtsalt kaitses pingutada ja pika «tagumise» järel loota, et vastane eksib.

Kas Sul on veel huvisid?

Mu teisteks huvideks on heavy metal, lugemine ja erinevate pallimängualade jälgimine. Heavy metaliga ei saa ma ise tegeleda, sest ma ei pea viisi, võib-olla suudaks aga sõnu kirjutada...

Loen enda arvates suhteliselt palju (umbes 60 raamatut aastas). See on lihtsalt hea ajaviide ja loomulikult rikastab sõnavara, mis on kirjutamisel ülimalt oluline. Mingil ajal tuleks ka endal mingeid lugusid kir-

jutama hakata, sest kui ma tahan kunagi kirjanikuks saada, siis tuleb sellega õige varsti algust teha.

Mis on Sinu lemmikained?

Mu lemmikained on geograafia, inglise keel ja füüsika. Geograafias huvitun juba ligi viis aastat. Inglise keel sellepärast, et olen mõelnud ka tõlkija elukutse peale. Füüsikat ma põhjendama ei oskagi.

Mida hindad kaaslastes, õpetajates, inimestes?

Kaaslastes hindan ustavust (nad ei reeda su saladusi), abivalmidust ja lihtsalt lahkust. Inimestes hindan usaldusväarsust - ta teeb asjad õigel ajal valmis, mitte ei hakka nendega venitama. Inimeste puhul kehtivad muidu samad tingimused, sest kaaslastel on inimesed ja inimesed on kaaslasted.

Õpetajates hindan seda, kui ta oskab lisaks õpikus mainitule tuua näiteid ja nimetada fakte reaalsest elust. Lisaks arvan, et kõige parem on õpetaja, kes hoolib pigem sellest, et õpilastel oleks teema omandatud. Mitte selline, kes lihtsalt kiiresti-kiiresti edasi kihutab - eesmärgiga õpik kuidagi kevadeks läbi saada.

Sinu elu on teistsugune kui enamikul samaealistel. Kas on vahel tunne, et nurisetakse tühistest asjadest pärast?

Ma ei ütle, et ta nii väga erinev on. Aga jah, koolitööde tegemisel läheb mul rohkem aega ja tõesti, tuleb asjade puhul rohkem vaeva näha kui mõne nägija puhul.

Mõnikord väsinud olles tundub tõesti, et mis te must tahate, ma teen ju tööd küll. Aga hiljem värske peaga üle mõeldes saan ikka aru, et ega mulle põhjuseta öelnud. Üldiselt mu üle ei nuriseta.

Kes Sa oled kümne aasta pärast?

Praeguses vaimupildis kujutan end ette tubli tõlkijana, kes ise ka keskmisest paremini ridu paberile (arvutidokumentidesse) panna oskab.

Küsis Eve Salundi

Omaloomingut

5. klasside õpilastelt

Jõuluõhtu

Lumememmed laste õuel,
pakane poeb vargsi põue.
Küünlasära akna peal
annab valgust siin ja seal.

Laual praad ja verivorstid,
kuuse all ka kingipakid.
Jõulud jäävad igavesti
kindlalt meie südamesse.

Kelly

Kuri lumememm

Kord oli lumememm kuri,
kurjem kui naabri Muri:
lõhkus ja laamendas,
maja seina tuuseldas.

Lumememm tegi kurja,
hüppas naabri Muri turja.
Võtsin suure labida,
et lumist memme sugeda.

Siim

Jõuluõhtul

Küll on ilus jõulukuu,
puu peal täht ja kuldne kuu,
Puu all istub jõuluvana,
laual lõhnab maitsev kana.

Saaks ma kingiks põnevat,
ei taha mänguautot nõmedat.
Jõuluvana, ole hea,
mind sel õhtul meeles pea!

Mattias

Meie talv

Meie talv on üsna karm, see et
külm - ei ole harv.
Hanged on meil kurguni,
mütsid peas on kõrvuni.

Järvel jää on paks, ei tee enam
priks ja praks.
Lõbus uiskudel libistada, pole
vaja pabistada.

Kõikjal teed on paksus lumes,
varsti tuleb jõulumees...
Uhkes saanis või siis rees -
seda teab väikemees.

Meeli Mari

Ootan talve

Oh, kuis ootan juba talve -
vaatan aknast, olen valvel...
Ilmateadet kuulan üha, kuigi
kaugel veel on pühad.

Taeva poole saadan palve,
nõnda väga ootan talve.
Tulgu lumi, tulgu tuisud, kapis
ootavad ju uisud.

Reeno

Jahimees ja jõulud

Talvel paksu metsa sees
tukkus vana jahimees.

Istus, ootas jäneseid, et saaks
praadi teha neist,
aga märkas lume sees jänku
tehtud lumemeest.

Näinud nende rasket tööd,
mõtles, kuidas ma neid söön?
Hakkas hoopis mõtlema,
kuidas neid küll aidata.

Mõtles, et võiks tuua vaid
neile veidi kaalikaid.

Ivo

Päkapiku soov

Päkapikk käis poes luurel,
kuidas kasvada saaks suureks.
Ostis poest jõujooki, pistis
kõhtu piparkooki -

aga kasu polnud ühtki,
parandas see ainult rühti.

Elis

Jõulukana

Jõulud jälle ukse ees, külla
tuleb jõulumees.

Mulle toob ta kingiks kana,
sest ta on üks rõõmus vana.

Kana paneme koos ahju,
polegi tast tühjast kahju.
Kõik koos sööme, ah mis hea!
Jõulutaati kiitma peab.

Martten

Fotomeenus

esimesest poolaastast

Põlva Keskkooli ajalehe Coolix toimetatus:

Keili Arras, peatoimetaja
Merit Sillamets, reporter
Sigrid Pau, reporter
Agnes Iloaar, reporter
Kristjan Sillaste, reporter

Eve Salundi, meediaringi juhendaja
Rivo Veski, küljendaja

Trükk AS Võru Täht